

VILÁG PROLETÁRIAI EGYESÜLJETEK!

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRADMEGYEI BIZOTTSÁGAINAK LAPJA

XI. évfolyam, 271. szám

Ára: 50 fillér

Péntek, 1955. november 18.

MAI SZÁMUNKBÓL:

N. A. BULGANYIN ÉS N. SZ. HRUSCsov
INDIÁBA UTAZOTT

(4. oldal)

DECEMBERBEN MAGYAR DRÁMA-MATINÉ
LESZ SZEGEDEN

(5. oldal)

VINCZE ANDRÁS: TÉKOZLO FIATALSÁG —
REGÉNYFOLYTATÁS

(5. oldal)

Ma délelőtt Szegedre érkezik a Szovjetunió Legfelső Tanácsának küldöttsége

Udvözljük megénkben a baráti szovjet nép küldötseit

Szívesen látott kedves vendégek érkeznek Szegedre: a Szovjetunió Legfelső Tanácsa küldöttségének tagjai, akik a Magyar Országgyűlés meghívására jöttek hazánkba. Felszabadulásunk óta mindig öröm és egy kicsit izgalom is fog el bennünket, ha az épülő kommunizmus nagy országának kiváló fiai jönnek hozzánk látogatni. A Szovjetunió Legfelső Tanácsa küldöttségének érkezése most különösen kedves számunkra, mert a szovjet parlamentnek olyan világraszóló kezdeményezése alapján történik, mely a világbéke megőrzéséhez járul hozzá.

Megénk dolgozó népének öröme onnan ered: a szovjet elvtársak meglátják majd, hogy pártunk vezetésével mit végeztünk, alkotunk tizenegy szabad esztendő alatt itt a Tisza mentén is. Izgalomunk pedig abból a tudatból táplálkozik, hogy legjobb barátaink még soha nem jöttek közénk üres tarsollyal, és bizonyára most is sok hasznos tanácsot, kincseket érő tapasztalatokat kapunk tőlük, amelyeket gyümölcsöztetni tudunk a termelőmunkában, helyi államigazgatásunkban, a tudomány és a művészet gyarapításában. Amikor tavaly, a Magyar-Szovjet Barátsági Hónap alkalmából I. J. Gluscsenko kétszeres Sztálin-díjas professzor, P. Brovka Sztálin-díjas író, és R. Ny. Kartasov elvtárs meglátogatta a Szegedi Tudományegyetemet, a Mezőgazdasági Kísérleti Intézetet, a makói Ütőrtő TSZ-t, a Hagymakísérleti Intézetet és több más mezőgazdasági üzemet, tudósaink, tsz-parasztjaink, a meglátogatott üzemek dolgozói újult lendülettel fogtak a munkához, a kutatáshoz, a hallottak, a tanultak alapján. De ugyanilyen friss erőt adott más szovjet küldöttségek tagjainak látogatása is a megye valamennyi kékzei és szellemi dolgozójának.

A szovjet emberek érkezésekor mindig a békébe vetett szilárd hit tölti el szívünket és újra meg újra megacélozódik bennünk az elszánt, harcos békeakarát. Most újra eszünkbe jut a Szovjetunió Legfelső Tanácsának 1955. február 9-én megjelent felhívása a világ népeire és parlamentjeire, amely a többi között így hangzik: „A Szovjetunió népeinek rendíthetetlen egységére, kimeríthetetlen erőforrásaira támaszkodva elkötelezte magát a szovjet állam polgárainak békés munkáját és megőrzését minden kívülről jövő merénylettől. Más népek a békéért és haladásért folyó harcban, mint azelőtt is, szilárd, rendíthetetlen támaszt találnak a szovjet államban.” Tehát a békének az a szocialista nagyhatalma, amely szabadságot, függetlenséget ajándékozott népeinek és így alkalmunk nyílt saját magunknak építeni a hazát, — az a nagyhatalom mindenkor önzetlenül kész a mi békénkre, a mi közös boldogulásunkat is megvédelmezni. Ragyogó bizonyíték erre valamennyi nemzetközi konferencia, ahol a Szovjetunió mindig bátran emeli fel szavát az emberiség békéjéért, a béke biztosításáért. A biztonságérzet, a Szovjetunió őszinte barátságának tudata táplálja tehát Csongrád megye dolgozó népében is a forró szeretet és hála tüzeit.

Kitárt szívvel fogadjuk a szovjet parlamenti delegáció tagjait. Érkezésük önkéntelenül is végigvonultatja emlékeztünkben azt a sok-sok közvetlen és közvetett segítséget, amit a Szovjetuniótól kaptunk hazánk és megénk. Tudatunkban egyre élesebben kirajzolódik az a egyszerű kép, amikor a Szegedi Textilművekbe megérkeztek a csodálatos, teljesen automatizált szovjet gépek és beszerelésükben is a fáradhatatlan és önzetlen szovjet szakemberek segítettek. Nem felejtjük, hogy a Szegedi Falemezgyárban teljesen új üzembrész épült szovjet tapasztalatok alapján; hogy a különböző szovjet mozgalmak milyen hatalmas segítséget nyújtottak és nyújtanak ma is üzemeinkben a gazdaságosabb termeléshez. A szovjet irodalom segítségével felmérhetetlen jelentőségű számunkra, hiszen állandóan tanítja fiataljainkat az új, szocialista erkölcsre, segít az emberek gondolkodásában még meglévő polgári maradványok felszámolásában.

Öszintén örülünk annak, hogy Szegedet is megtisztelik látogatásukkal a szovjet elvtársak. De úgy érezzük, örömről csak akkor lesz igazi és teljes értékű, ha viszonzásul mi is örömet szerzünk látogatóinknak. Mondjuk el felszabadítónk küldöttségeinek, hogy a szegedi szövlány már nem cukros ételekről álmodik csupán — mint József Attila idejében —, hanem a munkában, a tanulásban szerzett hírnévről is, mert a szovjet nép egyszerű példájára nálunk is becsület, dicsőség, bátorság és hősiesség dolgává vált a munka. Számoljunk be barátainknak büszkén arról, hogy Szegedről is eltűnt az „ezernyi fajta népbetegség, szaporcsesemőhalál, árvaság, korai öregség”, mert nagy pártunk biztoskezü irányításával, a munkásosztály és a munkásosztályal együttthaladó értelmiség és dolgozó parasztság erejével egészséges lakóházakat, orvosi rendelőket, csecsemőotthonokat emeltünk az egykori nyomorúság helyén. Számoljunk be a szovjet parlamenti küldöttség tagjainak arról is, hogy államhatalmunk helyi szervei, a tanácsok, hogyan erősítik kapcsolatukat a dolgozók tömegeivel, milyen eredményeket értek el a dolgozók támogatásával. Meggyőződésünk, hogy a szovjet elvtársak szívből örülnek a mi szerény sikereinknek is, mert a béke, a népek közötti barátság erősödését látják bennük.

Kívánjuk vendégeinknek: érezzék jó magukat körünkben és bármikor mennek, bármelyik üzembe, vagy tanintézetbe látogatni, fogadják olyan szeretettel a dolgozók ajándékait, amilyen szeretettel ők adják.

Az 1956. évi népgazdasági terv csak a legmesszebbmenő takarékosság betartásával valósítható meg

Az 1956. évi népgazdasági terv az országgyűlés előtt

Az országgyűlés csütörtöki ülését 10 óra után néhány perccel nyitotta meg Rónai Sándor, az országgyűlés elnöke. Az ülésen megjelentek a párt és a kormány vezetői, Apró Antal, Dobi István, Erdei Ferenc, Gerő Ernő, Hegedűs András, Hidas István, Kovács István, Mekis József, Rákosi Mátyás, Szalai Béla, Bata István, Piros László, Egri Gyula, Vég Béla és a Minisztertanács tagjai.

Jelen volt az ülésen N. M. Pegov, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnökségének titkára, a szovjet parlamenti küldöttség vezetője és a küldöttség tagjai.

A diplomáciai páholyokban helyet foglalt a budapesti diplomáciai képviselők több vezetője és tagja.

Az ülésen először az 1956. évi népgazdasági tervjavaslatot vitatták meg. A vitában elsőnek Gerő Ernő, a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács első elnökhelyettese szövegeztet fel.

Gerő Ernő elvtárs beszéde

— Az 1955. év — az 1954. évi megtorpanás és részleges visszaesés után — népgazdaságunkban, egész állami életünkben bizonyos tekintetben fordulatot hozott. Fordulatot az ipari termelésben, amennyiben az egyhelyben topogás helyett ipari termelésünk ez évben mintegy 8,5 százalékkal emelkedik. Fordulatot az önköltség csökkentésében, amennyiben az önköltség emelkedése helyett ez évben az önköltség-csökkentési tervünket előreláthatóan nemcsak teljesítjük, hanem túlteljesítjük. Fordulatot a munkafegyelmegyesítésében, ahol a begyűjtési, a pénzügyi és általában az állampolgári fegyelmegyesítésében, amennyiben a szocialista szektorban, s mindenekelőtt a termelőszövetkezeti mozgalomban a megtorpanást és a számszerű csökkenést az előrehaladás és a termelőszö-

vetkezetek szervezeti, gazdasági, pénzügyi megszilárdulása, a gazdálkodás megjavítása követte. Hasonlóképpen az állami gazdaságokban is megjavult a gazdálkodás. Komoly sikereket hozott az ide, 1955-ös év népünk szociális, egészségügyi és kulturális szükségleteinek fokozottabb kielégítésében. Ez évben tovább emelkedett és emelkedik a munkások és az alkalmazottak realbére, valamint a dolgozó parasztszók jövedelme. A költségvetési többletet, amelyet az országgyűlés költségvetési törvénye előírt, előreláthatóan az év végéig lényegesen meghaladjuk.

Mindezen kézzelfogható és vitathatatlan tények kétségeléstől bizonyítják, hogy az a politikai irányvonal, amelyet a Magyar Dolgozók Pártjának Központi Vezetősége ez év márciusi és júniusi határozatai megállapítottak, s amelyek át- és áthatalmolták Népköztársaságunk kormányának politikáját, s népi államunk egész tevékenységét — helyes volt.

Újból hebizonyosodott ország-világ előtt, hogy pár-

tunk, a Magyar Dolgozók Pártja — munkásosztályunk, népünk hivatott, bölcs vezetője!

(Nagy taps.)

— Az a célkitűzés, amely szerint az idei évet arra kell felhasználnunk, hogy szilárdan megalapozzuk második ötéves tervünket, megalapozzuk a terv megkezdését és megvalósítását — reális volt és igazolta a hozzáfűzött eredményeket.

Hiba volna azonban, ha elbiznánk magunkat, ha elfeledkeznénk arról, hogy a munka nagyja még előttünk áll.

— Az ez évben elért eredmények alapján bizonyos fordulatot beszélhetünk, ha 1955. évi eredményeinket 1954-el hasonlítjuk össze. De semmi okunk nincsen arra, hogy a további esztendőben előrehaladásunkat az 1954. évi egyhelyben topogáshoz mérjük.

Ez azt is jelenti, hogy a fordulat egyelőre még csak 1954-hez képest fordulat, hogy az igazi, teljes fordulatot még csak ezután kell elérnünk.

Helytelen volna, hogy azért, mert ez év első tíz hónapjában egészében az ipari termelés tervét túlteljesítettük, most elbizsuzunk magunkat s abban reménykedjünk, hogy az 1955. évi terv magától fejeződik be, hogy az eredmények már a zsebünkben vannak. Nem kétséges, hogy az ez évi népgazdasági

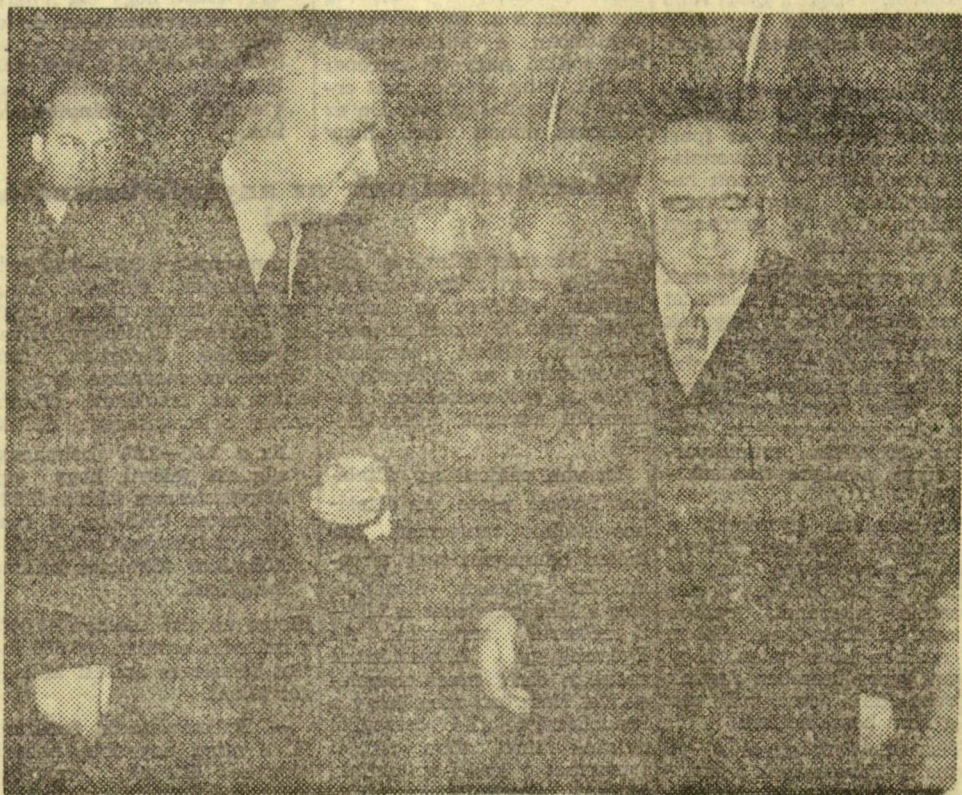
tervet mi nemcsak teljesíteni fogjuk, hanem túl is teljesítjük, de mégsem mindegy, sőt rendkívül fontos 1956. évi munkánk szempontjából, hogy a még hátralévő másfél hónap alatt hogyan fogunk dolgozni. Sok tekintetben ez dönti el 1956. évi tervünk sikerét, azt, hogyan kezdjük második ötéves tervünket. Ugyanakkor, amikor egészében tervünket túlteljesítjük, van egy iparág nálunk, amely egyelőre tervét még nem teljesíti, elmarad s ezzel károkat okoz a népgazdaságnak. Ez az iparág a szénbányászat. A szénbányászat elmaradása ez évben kisebb, mint a múlt évben volt, de mégis elmaradt.

A szénbányászat ez év első tíz hónapjában nemcsak termelési tervét nem teljesítette, hanem a Minisztertanács által jóváhagyott tervhez képest mintegy 80 millió forinttal drágábban termelt.

Reméljük, hogy az év végéig a szénbányászat elmaradását felszámolja, termelési tervét teljesíti nemcsak mennyiségileg, hanem a gazdaságosság szempontjából is. Hogy a szénbányászat nyolcvan millió forinttal drágábban termelt, mint kellett volna, s ha ezt nem számoljuk fel, úgy ez azt jelenti, hogy a szénbányászat vezetői az országot 1600 kislakástól fosztják meg és megfosztják mindenekelőtt a szénbányászokat,

A tervet minden részletében teljesíteni kell

Ez évben a legtöbb iparág egészében teljesíti, sőt túlteljesíti tervét nemcsak mennyiségileg, de minden vonatkozásban. Ugyanakkor azonban az iparágak vállalatai között vannak olyanok, amelyek tervüket nem teljesítik, illetve a gazdaságosság szempontjait nem érvényesítik. Legdrívőbb hibák vannak a Kohó- és Gépipari Minisztérium területén, ahol a nyereséges vállalatok eredményének 50 százalékát fel-
emésztik a veszteséggel dolgozó vállalatok. Ezenkívül a vállalatok jelentős részét dotáción túl a vállalatok egyharmada további nagyszámú veszteséggel dolgozott. Az igazság kedvéért azonban meg kell jegyezni, hogy a szénbányászat nem kielégítő munkája mellett itt nem kis szerepe van az ipari szénár helytelen megállapításának is. A minisztériumok azonban általában — a Szénbányászati Minisztériumtól eltekintve — teljesítik, sőt túlteljesítik az előírt nyereségbefizetési tervet. Mit jelent ez? Azt jelenti, hogy a rosszul dolgozó üzemek, vállalatok elődsí módra, más vállalatok terhére, más üzemek jó munkájából élnek. Saját rossz munkájukat mások jó munkájával kendőzik, mások háta mögé bújnak. Például a Kohó- és Gépipari Minisztérium erőssármú berendezési igazgatósága októberi termelési tervét 101,3 százaléka teljesítette, ellenben az

Rákosi Mátyás elvtárs Pegov elvtárral, a szovjet küldöttség vezetőjével beszélget az országgyűlési tanácskozások szünetében a parlament folyosóján.

[Folytatás a 2. oldalon]